

Säkerhetsrådet som lagstiftare

En studie kring säkerhetsrådets legislativa befogenheter

Joel Crawford
850717-6611

Abstract

Trots att säkerhetsrådet inte kan anses vara ett rättsligt organ kan de via FN stadgans legislativa befogenheter indirekt agera som ett sådant genom att vidta rättsligt bindande resolutioner. Denna möjlighet ställer krav på en existerande legitimitet i relation till den legalitet som säkerhetsrådet påvisat. Genom att använda sig utav en rättsteori konstruerad av rättsteoretikern Lon Fuller testar uppsatsen huruvida den eftersökta legitimiteten kan anses existera. Genom att se till säkerhetsrådets resolutionsutföranden har uppsatsen kunnat fastställa att säkerhetsrådet saknar denna legitimitet och därför inte bör anses som funktionellt när det kommer till att anta bindande resolutioner vilka tidigare legat utanför dess mandatområde av internationell fred och säkerhet

Nyckelord: Folkrätt, Säkerhetsrådet, Legitimitet, Internationella organisationer, Rättsvetenskap,

Antal ord: 60 729

Innehållsförteckning

1	Introduktionskapitel	5
1.1	Inledning.....	5
1.1	Bakgrund	6
1.2.1	Internationella organisationer ur ett realistiskt perspektiv	7
1.2	Syfte och problemformulering	8
1.3	Avgränsningar	9
1.4	Disposition	10
1.5	Kommentar till litteraturvalet.....	10
2	Metod	11
2.1	Förutsättningar för metodval	10
2.2	Val av metod	10
2.2.1	Metodpresentation	11
2.2.1	Kritisk inblick till metodval	11
2.3	Kritisk inblick till metodval	18
3	Säkerhetsrådets juridiska förutsättningar	20
3.1	Internationella organisationers folkrättsliga funktion.....	20
3.2	Säkerhetsrådets juridiska förutsättningar.....	22
3.2.1	Internationella Tribunaler.....	23

4	Säkerhetsrådets resolution 1373 utifrån Lon Fullers: Eight Routes of Failure for any Legal System	25
5	Slutsats	34
5.1	Kan de rättsliga befogenheterna hos säkerhetsrådet anses legitima utifrån uppsatsens metod?	35
5.2	Säkerhetsrådets möjligheter att agera på rättsliga vägnar, kan dessa möjligheter liknas vid de befogenheter som finns hos rättsliga organ?	36
5.3	Avslutande reflektion.....	37
6	Referenser	38

1 Introduktionskapitel

1.1 Inledning

En huvudregel när det kommer till folkrättens internationella organisationer är att dessa enbart kan verka på det internationella planet i den mån dess grundare har tillgivit organisationerna en explicit befogenhet till att göra så. Denna befogenhet tillkommer organisationerna antingen genom en uttryckt vilja i form av exempelvis en stadga¹ under vilken organisationernas befogenheter finns nedskrivna, eller genom att organisationerna för att kunna verka i det syfte de är skapade utöver kapaciteten i stadgan tillges de egenskaper detta syfte kräver².

När det kommer till säkerhetsrådets uppgifter kring upprätthållandet av internationell fred och säkerhet har säkerhetsrådet tack vare utlåtanden från den internationella domstolen³ blivit tilldelade möjligheten att använda sig utav den senare doktrinen. Vilket medfört att de indirekt kunnat agera som ett rättsligt organ genom upprättandet av exempelvis Jugoslavien och Rwandatribunalerna⁴. Detta trots att någon sådan befogenhet inte tillges säkerhetsrådet utifrån FN stadgan.

En andra möjlighet för säkerhetsrådet att agera som ett rättsligt organ är

---

¹ Doktrinen om *tilldelade befogenheter* är den dominerande bland de internationella organisationerna. Se exempelvis. "Attributed powers" i Klabbers, J., "An Introduction to International Institutional Law" Cambridge: University Press. 2009, s55-59.

² Grundregeln inom denna doktrin säger att internationella organisationer för sitt syfte kan handla utöver vad dess stadga tillåter dem. Se exempelvis. "Implied powers" i Klabbers, J., "An Introduction to International Institutional Law" Cambridge: University Press. 2009, s59-64.

³ Klabbers, J., "An Introduction to International Institutional Law" Cambridge: University Press. 2009, s166-168.

Se ICJ: *Effects of awards of compensation made by the United Nations Administrative Tribunal, (1953)* <http://www.icj-cij.org/docket/files/21/2125.pdf>.

⁴ Dessa ad-hoc upprättade tribunaler har samma jurisdiktions möjligheter som den internationella domstolen. Se ICTY: *Prosecutor v. Dusko Tadic, (1995)*: http://www.icty.org/x/cases/tadic/tjug/en/991111_Tadic_summary_en.pdf.

via den legislativa makt som existerar i form av de bindande resolutionsmöjligheterna gentemot FN:s medlemmar⁵. Dessa möjligheter är inte helt utan problematik eftersom säkerhetsrådet som bekant är FN:s organ för upprätthållande av internationell fred och säkerhet, medan det för FN:s medlemmar är den internationella domstolen som skall ses som det legislativa rättsorganet⁶. Ifall det i realiteten politiskt styrda säkerhetsrådet innehar möjligheten att agera på samma sätt som den internationella domstolen bör man samtidigt ställa frågan ifall säkerhetsrådet har tillräcklig legitimitet för denna befogenhet. Hur väl man kan anse att denna legitimitet existerar är således vad uppsatsen planerar att utreda.

1.2 Bakgrund

Allt sedan de internationella organisationernas framväxt under 1900-talets begynnelse har dess existens och verkan på den internationella planen kommit att få allt större betydelse för vår omvärlds funktion. Numera existerar dessa organisationer på nästintill lika grunder som stater⁷ och de kommer samtidigt i kontakt med i stort sett alla aktiviteter som sker inom den folkrättsliga sfären⁸.

Den allmänna uppfattningen över denna framväxt av internationella organisationer inom folkrätten ligger i att dess existens är gynnande eftersom staternas möjligheter att verka förenklas, detta eftersom staterna genom de internationella organisationerna får nya möjligheter att komma i kontakt med varandra⁹. Syftet för de internationella organisationerna består således att på olika sätt underlätta staternas internationella förhållanden till varandra¹⁰. En översikt

---

⁵ Den internationella domstolen klargjorde säkerhetsrådets möjligheter att verka via juridisk kapacitet i samband med 1962 års *expenses case*. Se *ICJ: Certain Expenses Case (1962) s.163* <http://www.icj-cij.org/docket/files/49/5259.pdf>

⁶ Pease, K-K.S., "*International Organizations: Perspectives On Global Governance*" 3th Edition. New Jersey: Pearson Prentice Hall. 2008, s24.

⁷ Shawn, M.N., "*International Law*", 5th Edition. Cambridge: University press 2003, s240.

⁸ Klabbbers, J., "*An Introduction to International Institutional Law*" Cambridge: University Press. 2009, s1.

⁹ Cassese, A., "*International Law*" 2th Edition. Oxford: University press 2005. s132

¹⁰ Akande, D., "*International Organizations*", se Evans, M.D., "*International Law*", 2th Edition. Oxford: University press 2007. s302.

kring de internationella organisationernas möjligheter att verka inom folkrätten i samband med att organisationernas uppgifter kan vara av vital vikt för vår omvärlds stabilitet innebär betydelsen av att var organisation är konstruerad legitimt i relation till dess kapacitet är följaktligen en av de viktigaste komponenterna för att en stabilitet inom folkrätten skall kunna existera. Sedan FN upprättades 1945 har denna innebörd fått allt större vikt eftersom FN:s medlemsstater låtit FN stå för så pass centrala linjer inom folkrätten som upprätthållandet av internationell fred och säkerhet¹¹.

1.2.1 Internationella organisationer ur ett realistiskt perspektiv

I ett försök att konkretisera det underliggande problemet ytterligare kommer det kortfattat beskrivas ur en realistisk approach. Som ovan påpekat är möjligheten att kunna verka legitimt kanske det mest fundamentala för organisationerna sett till relationen mellan kompetens och kapacitet. Ser man detta ur en realistisk approach förstår man lättare legitimitetens betydelse.

Anledningen till att en belysning valts att göras ur realismen är det faktum att denna teoretiska skola har haft en central roll som kanske den starkast dominerande teorin sedan grundandet av FN¹². Realismen förutsätter att individen är styrd av sin egen egoistiska målsättning och därför kommer agera ur ett självintresse¹³. I relation till hur staterna inom världsordningen fungerar anser realismen att var stat styrs av en realpolitisk målsättning där en konstant maktkamp existerar¹⁴. Sett till de internationella organisationernas funktion skapar denna inblick en tydlig problematik, eftersom medlemstaternas statsledare vilka i realiteten styr organisationens funktion enbart skulle tendera att se till sin egen

---

¹¹ Se FN stadgan kapitel V, artikel 24§1. I Evans, M.D., *“Blackstone's International Law Documents”* 8th Edition. Oxford: University Press 2009, s30. Alternativt : Akande, D., *“International Organizations”*, se Evans, M.D., *“International Law”*, 2th Edition. Oxford: University press 2007, s301.

¹² Goldstein, J.S., *“International relations”* 9th Edition. Pearson by Kendallville: Courier Corporation 2010. s43.

¹³ Donnelly, J., *“Realism”* se Burchill, S, med flera., i *“Theories of International Relations”* 2th Edition. Palgrave: Macmillan 2005, s30.

¹⁴ Goldstein, J.S., *“International relations”* 9th Edition. Pearson by Kendallville: Courier Corporation 2010. s43.

stats överlevnad¹⁵. När det kommer till de internationella organisationerna kan man ur ett realistiskt perspektiv konstatera att dessa har en statscentrerad vy av den politiska sfären, och agerar således på samma sätt som staterna¹⁶.

Även om det i liknande resonemang kan konstateras att till och med den bäst formade organisationen kan bli korrumpierad av skrupelfria individer¹⁷, bör man ändå sträva efter att se till så den legitima aspekten existerar inom samtliga internationella organisationer för att på så sätt säkerhetskälla att de fungerar så rättmätigt som möjligt. Speciellt när dess det kommer till säkerhetsrådet, eftersom dess ageranden allt sedan organets upprinnelse kantats av realpolitik samt kritiserats för orediga beslut¹⁸.

1.3 Syfte och problemformulering

Det inledande kapitlet har påvisat vikten av att en internationell organisations kompetens finns i relation till dess kapacitet. Betydelsen av att organisationerna kan agera via den legitimitet som infinner sig i och med den nämnda relationen ligger till grund för att organisationernas verkan skall kunna anses som legal. En folkrättslig handling med enbart en legalitet som grund blir svårpassad på den internationella planen eftersom dess främsta subjekt, det vill säga staterna i realiteten inte kan antas följa ett beslut som saknar den logik som begreppet legitimitet för med sig.

Ur den legalitets problematik som existerar kring de internationella organisationernas befogenheter kommer således problemdiskussionen ta sin upprinnelse, där en frågeställning kommer baseras på hur en organisation kan anses ha kompetens till att verka inom folkrätten enbart för att kapaciteten att göra så existerar. Målsättningen med uppsatsen är följaktligen att försöka skapa en

---

¹⁵ Dunne, T; Schmidt, B.C., "Realism" se Baylis, J, med flera., i "The Globalisation Of World Politics", 4th Edition. Oxford: University press 2008, s90.

¹⁶ Archer, C., "International Organisations", Routledge: Publishers. 2001, s115.

¹⁷ Klabbars, J., "Reflections on the politics of institutional reform" se Danchin, P.G. & Fischer, H., "United Nations Reform and the New Collective Security". Cambridge: University press. 2010, s78.

¹⁸ Klabbars, J., "Reflections on the politics of institutional reform" se Danchin, P.G. & Fischer, H., "United Nations Reform and the New Collective Security". Cambridge: University press. 2010, s79.

större förståelse kring säkerhetsrådets möjligheter att påverka den internationella rätten på såkallade rättsliga vägnar. Detta för att försöka belysa de problem som i teorin kan uppstå om organisationer agerar bortom sin kompetens men samtidigt har en kapacitet att göra så.

Med detta som bakgrund kommer uppsatsens problemformulering att försöka konkretisera det underliggande problemet med hjälp av följande frågeställning:

- *Hur ser säkerhetsrådets möjligheter ut när det kommer till att agera på rättsliga vägnar, kan dessa möjligheter liknas vid de befogenheter som finns hos rättsliga organ?*
- *Kan de rättsliga befogenheterna hos säkerhetsrådet anses legitima utifrån Lon Fullers teori om den rättsliga moraliteten?*

Genom dessa två problemformuleringar kommer förhoppningsvis ett konstaterande kunna ställas utifrån de möjligheter som finns för säkerhetsrådet att leva upp till kriterierna för ett rättsligt organ.

1.4 Avgränsningar

Uppsatsens begränsade storlek innebär att det kommer krävas en viss avgränsning i uppsatsens disposition. Därför kommer uppsatsen att enbart koncentrera sig på hur säkerhetsrådets legislativa möjligheter ser ut, vilket innebär att närliggande organisationer och organ vilka på samma sätt som säkerhetsrådet skulle vara intressanta att behandla kommer utelämnas. Bland dessa finner vi exempelvis FN:s generalförsamling och den internationella domstolen. Dessa skulle säkerligen kunna ge en bättre förståelse för uppsatsens hypotes, men detta lämnas till ett annat tillfälle. En avgränsning kommer även göras i uppsatsens metod, där vissa metoddelar kommer sammanföras för att skapa en större funktionalitet. Ovan förtydligas det att uppsatsen tenderar att se de internationella

organisationerna ur ett realistiskt perspektiv, detta kommer dock inte behandlas närmare utan enbart existera som en underliggande approach till uppsatsen förhållningsätt.

1.5 Disposition

Uppsatsen inleds i kapitel 2 där Lon Fullers teori kring den rättsliga moraliteten presenteras, därefter kommer detta metodval att argumenteras för att sedermera användas under kapitel 4. Kapitel 3 kommer utgå från att beskriva de förutsättningar som finns för säkerhetsrådet att agera på rättsliga vägnar. Uppsatsen är således tvådelad där kapitel 3 får ses som en underbyggande del till den egentliga analysen under kapitel 4. Kapitel 5 kommer bestå av en argumenterande slutsats kring det svar som kunnat presenteras under kapitel 4.

1.6 Kommentar till litteraturvalet

Litteraturvalet har baserats på kvalité snarare än kvantitet. När man behandlar ett till stort del juridiskt ämne kommer vikten av att använda sig utav de mest erkända författarna inom detta ämne att vara stort. Eftersom uppsatsens reliabilitet i så fall ökar avsevärt med detta. Bland dessa författare har namn som Malcolm D. Evans, Antonio Cassese, Malcolm Shawn. Jan Klabbers samt Henry G Schermers försökt att användas i så stor utsträckning som möjligt. Eftersom slutsatser tagna av dessa har en betydligt större substans än andra författares slutsatser. Valet av Lon Fullers teori som grund till uppsatsens analyserande del kommer utifrån det faktum att denna teori har haft en betydande relevans för den så kallade Harvardskolans förhållningsätt, samtidigt som den till viss del binder samma både den naturrättsliga och den positivistiska andan. Därför anses Fuller som relevant i uppsatsen syfte.

2 Metod

2.1 Förutsättningar för metodval

För att finna en metod utifrån vilken det är möjligt att mäta huruvida ett rättssystem¹⁹ är funktionellt måste man först och främst skapa sig en förståelse över vad rättssystemet är och består av. Ett rättssystem kan delas upp i två olika beståndsdelar, den teoretiska beståndsdelan samt den fysiska beståndsdelan.

Inom den teoretiska delen finner man exempelvis de beslut och regler som kan stadgas, samt den redan existerande lagstiftningen, medan man inom den fysiska delen finner den rättssystemets organisatoriska uppbyggnad, det vill säga hur dess komposition ser ut. För att mäta ett rättssystem krävs det således en helhetsbild över hur detta system är anpassat både på den teoretiska samt fysiska sidan, eftersom en mätning kring enbart en av dessa beståndsdelar skulle tendera i att ett konstaterande inte kan ses som alltigenom funktionell. Därför bör en potentiell metod ses utifrån de ovan presenterade kriterierna.

2.2 Val av metod

Den allmänt erkände rättsteoretikern Lon Fuller presenterade år 1964 "*The Morality of law*" i vilken han beskriver åtta kriterier vilka tenderar att få varje givet rättssystem att kollapsa. I Fullers verk utgörs det legislativa maktorganet av konungen Rex vilken trots sina försök att regera som en rättmätig konung begår vart och en av de åtta möjliga misstagen. Denna teori har trots att den

---

¹⁹ Begreppet rättssystem är en fri översättning av engelskans "legal system".

presenterades för snart 50 år sedan kommit att användas funktionellt så sent som år 2010 då exempelvis Jan Klabbers professor inom internationell konstitutionell rätt behandlar FN systemet utifrån Fullers teori²⁰. Calin Trenkov-Wermuth Ph. Doktorand i internationella relationer från Cambridge väljer i sin bok *United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations (2010)* att försöka anpassa Fullers teori på hur den juridiska reformprocessen inom kollapsade stater kan möjliggöras från FN:s sida. Följaktligen kan man konstatera att denna modell är aktuell trots sin ålder.

En viss problematik infinner sig dock i och med att Fullers teori koncentrerar sig på den teoretiska sidan av rättsystemet²¹, Därför måste en bearbetning göras för att även få in de fysiska aspekterna i ett omfång. Trenkov-Wermuth väljer att presentera en viss bearbetning av Fullers teori, dock är den inte fullt anpassad på den form säkerhetsrådet har. En korrekt analys av säkerhetsrådet kommer därför bestå av en sammanslagning av Lon Fullers teori samt Trenkov-Wermuths reviderade del.

2.2.1 Metodpresentation

Lon Fuller presenterar i *The Morality of law* (1964) en teori kring åtta kriterier vilka inte får existera inom det legislativa systemet ifall det i sin helhet skall kunna kallas legalt. Fuller utvecklar sin teori i form av en historia i vilken vart och en av de åtta kriterierna inträffar.

I denna historia utgörs den legislativa makten i form av en monark vid namn Rex, I sin roll som lagstiftare ställs Rex inför ett ålderdomligt rättssystem vilket nästintill kan liknas en anarki²². Rex är övertygad om att han genom en reform kan få systemet att bli mer legitimt, men istället misslyckas han kapitalt i vart och ett av sina försök. Här berättar Fuller om hur Rex "...not only did he not

---

²⁰ Se Jan Klabbers i Danchin, P.G. & Fischer, H., "*United Nations Reform and the New Collective Security*". Cambridge: University press. 2010.

²¹ Trenkov-Wermuth, C., "*United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations*" United Nations: University Press. 2010, s37.

²² Fuller, L., "*The Morality of law*", Yale: University Press. 1964, s33-34.

succeed in introducing the needed reforms, but he never even succeeded in creating any law at all, good or bad."²³.

Följande citat "*A total failure in any one of these eight directions does not simply result in a bad system of law; it results in something that is not properly called a legal system*"²⁴ konkretiserar Fullers teori då denna bygger på föreställningen att ett rättsystem inte kan innehålla vissa givna kriterier, eftersom innebörden av dessa resulterar i något som inte kan ses som ett rättsystem i överhuvudtaget.

Lon Fullers teori kring Rex kan relativt enkelt liknas med hur det internationella systemet såg ut innan grundandet av FN, då Rex står inför ett system av anarki vilket inte är helt olikt det folkrättsliga system som existerade innan FN grundades. Visserligen hade existensen av tidigare organisationer såsom Nationernas förbund (NF) satt vissa spår, men precis som de monarker som funnits innan Rex hade NF varken haft förmågan eller ambitionen att lämna några märkbara spår efter sig inom den folkrättsliga sfären²⁵. Då grundandet av FN vanligen brukar ses som ett avgörande steg in i den världsordning som numera existerar²⁶ kommer det bli intressant att se ifall existensen av Fullers kriterier kan anses existera eller ej.

Lon Fullers kriterier är:

1. *Bristen på ett fungerande rättssystem, vilket leder till godtyckliga och inkonsekventa beslut.*
2. *Underlåtenhet att utge eller offentligt tillkännage de befintliga rättsreglerna.*
3. *Oklar eller invecklad lagstiftning som ej kan tydas.*
4. *Retroaktiv lagstiftning.*
5. *Motsägelser inom lagstiftningen.*
6. *Krav som rättssubjektet saknar makt att påverka.*
7. *En lagstiftning som saknar stabila grunder.*
8. *En avikelse mellan prövning och lagstiftning.*

---

²³ Fuller, L., "*The Morality of law*", Yale: University Press. 1964, s34.

²⁴ Fuller, L., "*The Morality of law*", Yale: University Press. 1964, s39.

²⁵ Neff, S.C., "*A short history of International Law*", se Evans, M.D., "*International Law*", 2th Edition. Oxford: University press 2007, s47-48.

²⁶ Neff, S.C., "*A short history of International Law*", se Evans, M.D., "*International Law*", 2th Edition. Oxford: University press 2007. s49

Eftersom uppsatsens storlek innebär en begränsning kommer här en viss förenkling att göras. Istället för att mäta dessa åtta kriterier vart och ett för sig kommer istället vissa av dessa kriterier sammanföras för att på så sätt bättre anpassas till uppsatsens storlek. Därför kommer *1. Bristen på ett fungerande rättssystem* att sammanföras med *7. En lagstiftning som saknar stabila grunder*, den *4. Retroaktiva lagstiftningen* samt *8. Avvikelsen mellan prövning och lagstiftning* kommer även den att sammanföras, slutligen kommer *5. Motsägelser inom lagstiftningen* och *6. Krav som rättssubjektet saknar makt att påverka* sammanföras. Detta ger följaktligen totalt fem kriterier vilka nedan kommer presenteras.

1. Ett misslyckande att generera ett fungerande och stabilt rättssystem.

Lon Fuller talar om hur det i särklass viktigaste fundamentet för att ett rättssystem skall kunna fungera är att det består av stabilitet²⁷. Utan en stabil grund för lagstiftning tvingas samtliga beslut att tas ad-hoc, vilket i sin tur genererar ett system av oklar lagstiftning utan praxis, vilket också är Fullers fjärde kriterium²⁸. I *United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations (2010)* poängterar Calin Trenkov-Wermuth att rättssystemet inte enbart kan ses utifrån en teoretisk aspekt. Vikten att se till hur etablerandet av en hierarkisk struktur ser ut är även det centralt för att det rättsliga systemet skall fungera korrekt²⁹. Den hierarkiska strukturen är enligt Trenkov-Wermuth det mest centrala fundamentet för att bestämma huruvida det rättsliga systemet kan anses legalt på en fysisk nivå, eftersom detta bekräftar existensen av de mest väsentliga grunderna för rättssystemets funktionalitet³⁰. Bland dessa grunder kan det exempelvis nämnas förekomsten av en lägre och högre instans samt möjligheten till överklagan.

Det första kriteriet måste således mätas utifrån huruvida:

---

²⁷ Fuller, L., *“The Morality of law”*, Yale: University Press. 1964, s38-39.

²⁸ Fuller, L., *“The Morality of law”*, Yale: University Press. 1964, s39.

²⁹ Trenkov-Wermuth, C., *“United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations”* United Nations: University Press. 2010, s37.

³⁰ Trenkov-Wermuth, C., *“United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations”* United Nations: University Press. 2010, s38.

- *Ett stabilt rättssystem kan anses existera hos det testade systemet?*
- *En hierarkisk struktur kan anses existera hos det testade systemet?*

2. Underlåtenhet att utge eller offentligt tillkännage de befintliga rättsreglerna.

Fullers andra kriterium för misslyckande är utifall den legislativa makten underlåter att tillkännage de gällande rättsreglerna gentemot dess subjekt. Fuller talar om hur Rex väljer att tillintetgöra den befintliga lagstiftningen för att på så sätt kunna utforma en ny sådan, vilken är mer legitim och anpassad till den tid han själv lever i³¹. Eftersom Rex saknar kunskapen att konstruera en sådan lagstiftning bestämmer han sig istället för att själv döma i vart fall som uppbringas, vilket leder till att olika beslut fattas och inget tydligt mönster (praxis) skapas³². Genom detta misslyckande väljer istället Rex att lagstifta regler vilka dock skall förbli hemliga och enbart kännas till av honom själv, resultatet blir dock att hans subjekt inte vet hur de skall förhålla sig till rättssystemet³³.

Sett till hur säkerhetsrådet fungerar kommer detta således innebära att man får se till huruvida säkerhetsrådet valt att offentliggöra sina gällande regler samt huruvida man kan anse att medlemstaterna (subjekten) känner till dessa.

Det första kriteriet bör således mätas utifrån

- *Har lagföringen presenterats offentligt?*
- *Kan man konstatera att subjekten kunnat ta del av lagföringen?*

3. Oklar eller invecklad lagstiftning som ej kan tydas.

*"How can anybody follow a rule that nobody can understand"*³⁴.

Existensen av en oklar och svårtolkad lagstiftning innebär att svårigheter kommer att uppstå när det kommer till att tolka dessa. Fuller återger detta när han beskriver

---

³¹ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s34.

³² Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s34.

³³ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s35.

³⁴ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s36.

hur Rex väljer att texta sin konstitution vilken enbart han själv förstår innebörden av³⁵. Innebörden av denna konstitution blir att Rex kan anse sig agera legalt medan hans subjekt inte kan göra detsamma. När det kommer till detta kriterium måste man se till ifall lagstiftningen stöter på tolkningsproblem, vilka i sin tur kan leda till olikartade uppfattningar av vad ett korrekt tillvägagångssätt är.

Det tredje kriteriet kan mätas utifrån huruvida säkerhetsrådets lagstiftning:

- *Är klar i sin form.*
- *Har lett till tolkningsproblem.*

4. En motsägelsefull lagstiftning, där det exempelvis finns krav vilka subjekten inte kan påverka

"...[it is unpleasant if] one's case [is] decided by rules when there was no way of knowing what those rules were"³⁶

Enligt Lon Fullers teori kan en legitimitet inte existera inom ett rättssystem om inte detta system kan ses genom en så kallad logiskt grundstruktur³⁷. Detta innebär att lagstiftningen inte kan vara skriven på sådant sätt att den kräver det omöjliga av dess subjekt³⁸. Fuller talar om det motsägelsefulla i en lagstiftning utifall denna kräver att dess subjekt exempelvis utför straffbara handlingar³⁹, detta eftersom innebörden av ovanstående går emot all logik och resulterar i att kommande lagstiftning saknar all form av legitimitet. På samma sätt vore det omöjligt att hålla ett subjekt ansvarigt för något vilket ligger utanför dess makt⁴⁰. I relation till det sistnämnda kan man lyfta fram folkrättens *force majeure* regel, vilken säger att statsansvar inte kan krävas av en stat utifall händelsen ligger utanför statens möjligheter att förhindra händelsen⁴¹.

---

³⁵ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s36.

³⁶ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s35.

³⁷ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s65.

³⁸ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s70.

³⁹ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s70.

⁴⁰ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s71.

⁴¹ Crawford, J., *"The Nature and Forms of International Responsibility"*, se Evans, M.D., *"International Law"*, 2th Edition. Oxford: University press 2007. S468-469.

Se även: Linderfalk, U., *"statsansvar" i "Folkrätten i ett nötskal"* Danmark: Narayana Press: 2006, s99.

För att kunna fastställa det fjärde kriteriet får man se till huruvida:

- *Man kan man finna ologiska kriterier inom lagstiftningen?*
- *Lagstiftningen Ställer omöjliga krav på dess subjekt?*

5. En lagstiftning som är retroaktiv eller avvikande när det kommer till prövning.

Vikten av att ha tillgång till lagstiftningen och förstå dess innebörd är som ovan konstaterat centralt för dess funktionalitet. För att kunna förutsätta att man handlar enligt rättsprinciperna anser Fuller också att man måste ha tillgång till lagen i förväg⁴². Även om retroaktiva ändringar kan underlätta den legislativa lagföringen och ge denna mer substans⁴³ innebär det att subjekten själva inte kan veta utifall de begått en lagöverträdelse eftersom en legal handling senare kan förändras till en icke-legal sådan. Fuller poängterar även vikten av att lagstiftningen håller sig konstant under en rimlig tid, Då en legaliserad handling senare inte skall kunna innebära straffbarhet⁴⁴ då detta leder till en såkallad legislativ inkonsekvens.

I kontext till dessa två kriterier faller också tidsaspekten in, Trenkov-Wermuth argumenterar här för det faktum att inga onödiga tidsfördröjanden skall existera för att beslut skall ses som legitima⁴⁵. En överblick av FN stadgan stärker också detta argument då denna säger att *"I syfte att trygga ett snabbt och effektivt inskridande från Förenta Nationernas sida överlåta medlemmarna... att säkerhetsrådet vid fullgörande av... detta ansvar härrörande förpliktelser handlar å medlemmarnas vägnar."*⁴⁶. En viss avvägning måste dock göras kring det faktum att säkerhetsrådets beslut är av sådan karaktär att det fall till fall kan krävas en längre tidsram.

För att fastställa denna fråga krävs det att man ser till den aktuella tidsramen samt de beslut som fattas inom denna. Därför kommer uppsatsens frågor kretsa kring:

⁴² Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s35.

⁴³ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s35.

⁴⁴ Fuller, L., *"The Morality of law"*, Yale: University Press. 1964, s35.

⁴⁵ Trenkov-Wermuth, C., *"United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations"* United Nations: University Press. 2010, s39.

⁴⁶ Se FN stadgan kapitel V, artikel 24§1. I Evans, M.D., *"Blackstone's International Law Documents"* 8th Edition. Oxford: University Press 2009.

- Utifall ett beslut har kunnat fattas inom skälig tid?
- Har subjekten haft tillgång till en enhetlig lagstiftning i förväg?

2.2.2 Slutsats av metodpresentationen

Som en slutsats av metodpresentationen framhåller Lon Fuller vikten av att inte försöka sträva efter perfekta resultat när man väljer att granska ett rättsystem⁴⁷.

Att förvänta sig ett scenario där samtliga rättsregler är uppfyllda vore orealistiskt eftersom man då talar om en utopi, snarare än ett funktionellt rättsystem. Rättsystemet kan enligt Fuller anses som legitimt även om det inte är perfekt i sin funktion⁴⁸. Vad man ska se efter är således om det existerar så pass ”grova brister” inom systemet att det inte kan anses som funktionellt i sin helhet snarare än att se till fösta bästa misstag.

2.3 Kritisk inblick till metodval

Att tvingas omvandla en befintlig modell för att kunna anpassa denna på uppsatsen är självfallet inte att rekommendera. Detta eftersom viktiga delar av modellen tenderar att försvagas, uppsatsens storlek innebär dock att detta måste göras varvid en särskild reflexion har gjorts kring detta.

Att använda en teori vilken är konstruerad i en tid då världens förhållanden såg annorlunda ut är inte heller det fördelaktigt, men eftersom samma teori använts av forskare⁴⁹ så sent som i år (2010) argumenteras det här för att denna teori håller i sin form.

Vidare bör det poängteras att Lon Fullers teori är hämtad från naturrätten,

---

⁴⁷ Fuller, L., *“The Morality of law”*, Yale: University Press. 1964, s41.

⁴⁸ Fuller, L., *“The Morality of law”*, Yale: University Press. 1964, s41.

⁴⁹ Se Trenkov-Wermuth, C., *“United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations”* United Nations: University Press. 2010. Samt Jan Klabbars i Danchin, P.G. & Fischer, H., *“United Nations Reform and the New Collective Security”*. Cambridge: University press. 2010.

detta skall benämnas av två syften, först och främst kan man rikta kritik gentemot valet av rättsteori eftersom det inom folkrätten existerar flertalet andra rättsteorier, där framförallt *positivismen* är central. Positivismen håller i motsättning till naturrätten föreställningen att en handling är legitim så länge denna har legaliteten på sin sida⁵⁰. Handlingens omständigheter är irrelevanta eftersom det finns en skyldighet att följa lagen⁵¹ och denna behöver därför inte ha några moraliska värderingar på sin sida, annat än plikten att följa lagen. Lagen kan enligt positivismen således vara god som ond, så länge denna har legaliteten på sin sida⁵². Att välja en av flera rättsteorier är på samma sätt som valet av en realistisk ingångspunkt problemfylld, när det kommer till den realistiska approachen valdes denna eftersom tendenser det är påvisat att den realistiska skolan är den äldsta och mest frekventa teorin bland de internationella organisationerna⁵³. Anledningen till att en naturrättslig teori valdes var först och främst det faktum att den lämpade sig bra i relation till vad uppsatsens målsättning var, det vill säga att konstatera ifall säkerhetsrådets legislativa möjligheter kan anses som legitima.

Samtidigt motiverar Calin Trenkov-Wermuth Lon Fullers teori utifrån det faktum att denna till stor del binder samman de båda folkrättsliga skolorna i det faktum att båda dessa skolor anser att vissa rättsliga principer bör existera för att kunna utforma detta system⁵⁴. En viktig notering här är också att Fuller förkastar en perfektion kring sitt system, då han anser att det är en relativ fråga vilken enbart kan ses fall till fall⁵⁵

---

⁵⁰ Holzgrefe, J.L., "The Humanitarian Intervention Debate" i "Humanitarian Intervention – Ethical, Legal, and Political Dilemmas" Cambridge: University Press 2003, s35.

⁵¹ Holzgrefe, J.L., "The Humanitarian Intervention Debate" i "Humanitarian Intervention – Ethical, Legal, and Political Dilemmas" Cambridge: University Press 2003, s35.

⁵² Neff, S.C., "A short history of International Law", se Evans, M.D., "International Law", 2th Edition. Oxford: University press 2007, s40.

⁵³ Donnelly, J., "Realism" se Burchill, S, med flera., i "Theories of International Relations" 2th Edition. Palgrave: Macmillan 2005, s29.

⁵⁴ Trenkov-Wermuth, C., "United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations" United Nations: University Press. 2010, 35.

⁵⁵ Fuller, L., "The Morality of law", Yale: University Press. 1964, s41.

3 Säkerhetsrådets legislativa förutsättningar

3.1 Internationella organisationers folkrättsliga funktion.

Grundsynen kring internationella organisationers funktion är att dess huvudsakliga syften består i att underlätta upprätthållandet av de internationella relationerna för världens stater⁵⁶. Internationella organisationers möjligheter att verka inom folkrätten skiljer sig dock kraftigt i jämförelse med de möjligheter som finns för en stat, detta eftersom stater per automatik existerar inom den folkrättsliga sfären samt har möjlighet att agera inom denna sfär så länge de själva inte låtit sig begränsas genom internationella konventioner eller sin sedvanerättsliga övertygelse, så kallad *opinio juris*⁵⁷.

För att en internationell organisation skall kunna ha möjlighet att agera inom denna sfär måste de först tillges en existens vilken kommer från de grundade staternas uttryckta vilja⁵⁸. Denna vilja som uttrycks genom upprättandet av en stadga vilken bestämmer förutsättningarna för organisationerna att verka inom den folkrättsliga sfären⁵⁹. Staternas betydelse för de internationella organisationernas funktion är således av särskild vikt då det är staterna som utgör möjligheterna för

---

⁵⁶ Akande, D., "International Organizations", se M.D. Evans, "International Law", 2th Edition. Oxford: University press 2007. s302

⁵⁷ Schermers H.G. & Blokker., "International Institutional Law- Unity within Diversity", 4th Edition, Martinus Nijhoff Publishers: Netherlands, 2003. §1250, s66-67. Se även: Cassese, A., "International law" 2th Edition Oxford: University press. 2005, s156-7.

⁵⁸ Schermers H.G. & Blokker., "International Institutional Law- Unity within Diversity", 4th Edition, Martinus Nijhoff Publishers: Netherlands, 2003. §66, s66-67.

⁵⁹ Schermers H.G. & Blokker., "International Institutional Law- Unity within Diversity", 4th Edition, Martinus Nijhoff Publishers: Netherlands, 2003, §205 s155..

organisationerna att existera och verka inom folkrätten⁶⁰. Den exakta betydelsen av de internationella organisationernas medlemmar varierar dock beroende på hur organisationens kapacitet att verka självständigt ser ut i organisationens stadga.

Det krävs dock mer än bara en existens för att dessa organisationer skall kunna ha möjlighet att verka inom folkrätten. Organisationernas möjligheter att verka styrs av huruvida det går att återfinna en kompetens till denna verkan hos organisationen i sig. Denna kompetens bestäms utifrån om organisationens handlingsförmåga faller inom området för tillgivna eller funktionella förmågor.

De tillgivna handlingsförmågorna måste uttryckligen kunna återfinnas hos den berörda organisationen, exempelvis via dess stadga⁶¹ dessa kan samtidigt enbart riktas inom den berörda organisationen⁶².

De funktionella handlingsförmågorna existerar i sin tur så länge dessa kan anses vara i relation till organisationens syfte⁶³. Dessa baserar sig istället på organisationens kapacitet att agera. Här återfinns exempelvis säkerhetsrådets möjligheter att agera under kapitel VI samt VII⁶⁴.

Sett till denna kompetens behöver exempelvis en problematik mellan medlemmar således inte utgöra några väsentliga problem för en organisations funktion, i relation till uppsatsen vilken inriktar sig på framförallt säkerhetsrådets funktion skall dock medlemmarnas vikt inte underskattas då exempelvis den problematik som existerade för säkerhetsrådets beslutsfattande under det kalla kriget, berodde på en oenighet bland dess p5⁶⁵ medlemmar⁶⁶. Beroende på dessa oenigheter kom säkerhetsrådets beslut till fredsbevarande operationer att tas fler gånger under det post-kalla kriget än vad de gjorde under de senaste 40 åren⁶⁷.

---

⁶⁰ Cassese, A., *“International law”* 2th Edition Oxford: University press. 2005, s124.

⁶¹ Amerasinghe, C.F., *“Principles of the institutional law of international organisations”*, 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s164.

⁶² undantag finns vilket exempelvis den internationella domstolens *Certain expenses case* (1950) bekräftar.

⁶³ Amerasinghe, C.F., *“Principles of the institutional law of international organisations”*, 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s168.

⁶⁴ Amerasinghe, C.F., *“Principles of the institutional law of international organisations”*, 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s168.

⁶⁵ Benämningen p5 står för de vetoberättigade medlemmarna i säkerhetsrådet, dessa medlemmar är följaktligen: Republiken Kina, Frankrike, Ryssland (tidigare Sovjetunionen), Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland samt Amerikas Förenta Stater.

⁶⁶ H.G. Schermers & N. Blokker, *International Institutional Law- Unity within Diversity*, 4th Edition, Martinus Nijhoff Publishers: Netherlands, 2003, §66, s66.

⁶⁷ Gray. C., *“International Law and the Use of Force”* 3th Edition. Oxford: University press 2008, s254-255.

En notering måste också göras kring det faktum att det i vår samtid numera är möjligt för internationella organisationer såsom EU att vara medlemmar utav andra internationella organisationer som exempelvis WTO⁶⁸. Internationella organisationers ställning inom den internationella rätten växer följaktligen ständigt.

För att en organisation skall kunna verka funktionellt i relation till dess uppgift krävs det dock mer än enbart en existens och möjlighet att agera inom folkrätten. Normalt låter man upprätta underorgan för att på så sätt underlätta organisationens uppgifter⁶⁹. Dessa organs struktur bestäms i regel utifrån hur dess konstitution ser ut⁷⁰ och kan således variera stort i form och funktion.

Sett till hur FN:s struktur ser ut existerar det inom organisationen två huvudorgan, generalförsamlingen samt säkerhetsrådet. Utöver dess återfinns en rad underorgan vilka är skapade för att uppfylla organisationens syften, dessa är dock framförallt skapade av generalförsamlingen⁷¹. Generalförsamlingen står öppen för alla organisationens medlemmar medan säkerhetsrådet är av en begränsad karaktär där man enbart kan bli medlem om man uppfyller särskilda kriterier för medlemskap vilka återfinns under FN stadgans artikel 23§1⁷².

3.2 Säkerhetsrådets juridiska förutsättningar

Chittharanjan Amerasinghe fastslår i sin bok *Principles of the Institutional Law of International Organizations* (2005) att säkerhetsrådet inte kan anses som ett rättsligt organ⁷³. Istället bör säkerhetsrådet kategoriseras som ett icke-rättsligt organ med speciella förutsättningar att vidta juridiska åtgärder.

---

⁶⁸ Klabbers, J., "An Introduction to International Institutional Law" Cambridge: University Press. 2009, s8.

⁶⁹ Amerasinghe, C.F., "Principles of the institutional law of international organisations", 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s131.

⁷⁰ Amerasinghe, C.F., "Principles of the institutional law of international organisations", 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s137.

⁷¹ Akande, D., "International Organizations", se Evans, M.D., "International Law", 2th Edition. Oxford: University press 2007. s299.

⁷² Amerasinghe, C.F., "Principles of the institutional law of international organisations", 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s138.

⁷³ Amerasinghe, C.F., "Principles of the institutional law of international organisations", 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s131

I FN stadgans artikel 36 tydliggörs Amerainghes argument då denna påpekar ”att rättstvister i regel böra av parterna hänskjutas till den internationella domstolen i enlighet med bestämmelserna i domstolens stadga”⁷⁴. Det är således inte säkerhetsrådet utan den internationella domstolen som skall ses som FN:s rättskipande organ.

Även om säkerhetsrådets befogenheter inte är att likställa med de befogenheter som rättsliga organ har, kan de genom sin legislativa handlingsförmåga ändå agera som ett sådant organ. Denna möjlighet existerar eftersom Säkerhetsrådets möjligheter att fatta bindande beslut gentemot dess medlemmar existerar så länge dessa beslut har med upprätthållandet av internationell fred och säkerhet att göra.

I och med att det är säkerhetsrådet själva som bestämmer när ett sådant läge inträffat⁷⁵. Och FN:s medlemstater under FN stadgans artikel 25 förhåller sig att ”samtycka till att godtaga och verkställa säkerhetsrådets beslut i överensstämmelse med denna stadga.”⁷⁶. Innebär detta i realiteten att säkerhetsrådet kan fatta bindande beslut inom vilket som helst område de själva känner för. Dessa beslut fattas via resolutioner vilka kan vara antingen bindande eller icke bindande beroende på vad säkerhetsrådet anser nödvändigt.

Utöver denna möjlighet från säkerhetsrådets sida kan de också enligt doktrinen som funktionella handlingar upprätta internationella tribunaler, dessa tribunalers ställning kommer nedan att undersökas.

3.2.1 Internationella tribunaler

En viktig notering när det kommer till FN som organisation är att dess båda huvudorgan för uppfyllandet av sina tilldelade uppgifter har möjlighet att upprätta underorgan vilka kan inneha egenskaper som inte går att återfinna hos FN som

---

⁷⁴ Frivilligorganisationernas fond för mänskliga rättigheter., ”Konventionssamling i mänskliga rättigheter och humanitär rätt”, Andra upplagan. Norstedts Juridik AB 2004, s16.

⁷⁵ Amerasinghe, C.F., ”Principles of the institutional law of international organisations”, 2th Edition. Cambridge: University Press 2005, s169

⁷⁶ FN stadgans art 25

organisation⁷⁷.

Denna befogenhet är betydelsefull att poängtera av framförallt den anledningen att säkerhetsrådet och generalförsamlingen i och med detta får möjlighet att upprätta juridiska system i form av exempelvis rättsliga tribunaler, vilka i sin tur kan innehålla samma befogenheter som den internationella domstolen när det kommer till juridiskt bindande beslut⁷⁸.

Innebörden av denna möjlighet är således att den internationella domstolens roll som FN:s rättskipande organ i praktiken försvagas, vilket exempelvis bekräftas av det faktum att majoriteten av dagens fall prövas i tribunaler och inte i den internationella domstolen⁷⁹.

Den viktigaste noteringen är dock inte huruvida den internationella domstolens roll försvagas eller ej då de ad-hoc tribunaler vilka upprättas av säkerhetsrådet självfallet har en legitimitet i form av kompetenta domare och en fungerande administrativ organisation, detta innebär följaktligen att säkerhetsrådets möjligheter att agera som rättsligt organ via upprättandet av internationella tribunaler stannar vid just upprättandet. En notering skall dock göras kring den möjlighet dessa tribunaler har att påverka och utveckla folkrätten på samma sätt som de beslut vilka är tagna av den internationella domstolen⁸⁰. Eftersom dessa beslut blir underlag för kommande folkrättsliga källor. De internationella tribunalerna kan dock som tidigare konstaterat inte anses som representativa under säkerhetsrådes legislativa makt, därför måste en inriktning istället göras kring den andra möjligheten att agera på rättslig väg, nämligen de tidigare nämnda säkerhetsrådsresolutionerna.

---

⁷⁷ Akande, D., *“International Organizations”*, se Evans, M.D., *“International Law”*, 2nd Edition. Oxford: University press 2007. s299.

⁷⁸ Dixon, M., *“Textbook on International Law”*, 6th Edition. Oxford: University press 2007. s45-46.

⁷⁹ Dixon, M., *“Textbook on International Law”*, 6th Edition. Oxford: University press 2007. s45-46.

⁸⁰ Dixon, M., *“Textbook on International Law”*, 6th Edition. Oxford: University press 2007. s46.

4 Säkerhetsrådets resolution 1373 utifrån Lon Fullers: Eight Routes of Failure for any Legal System.

Uppsatsens metod kommer här att testas genom säkerhetsrådets resolution 1373 - *Om hot mot internationell fred och säkerhet orsakat av terroristhandlingar*.

Anledningen till att resolution 1373 valts till förmån för andra säkerhetsrådsresolutioner är inte enbart det faktum att resolution 1373 är stadgat under det bindande mandatet från FN stadgans kapitel VII⁸¹, utan också att säkerhetsrådet genom denna resolution uppvisar en ny beteendeform då de aldrig tidigare benämnt terroristhandlingar som ett hot mot internationell fred och säkerhet⁸². Traditionellt sett har säkerhetsrådet betraktat dessa handlingar som ett nationellt problem vilka därför inte aktiverat kapitel VII åtgärder⁸³. Denna nya beteendeform kan i teorin likställas med ett scenario där polismakten, vars uppgift är att upprätthålla lagen, numera fastställer densamma⁸⁴. Genom att se till de fem kriterier vilka utarbetas i metodkapitlet bör således ett fastställande kunna göras utifall säkerhetsrådet kan anses ha agerat legitimt kring stadgandet av resolution 1373.

---

⁸¹ SC/RES/1373 (2001) s.1

⁸² Ulfstein, G., "Institutions and Competences", i Klabbers, J., Ulfstein, G., Peters, A., "The Constitutionalization of International Law" Oxford: University press. 2009, s57.

⁸³ Rosand, E., "The UN response to the evolving threat of global terrorism: institutional reform, rivalry, or renewal?" se Danchin, P.G. & Fischer, H., "United Nations Reform and the New Collective Security". Cambridge: University press. 2010, s255.

⁸⁴ Alvarez, J.E., "International Organizations As Law-Makers" New York: Oxford University Press, 2005, s188.

⁸⁵ Fuller, L., "The Morality of law", Yale: University Press. 1964, s35.

Kriterium 1: Ett misslyckande att generera ett fungerande och stabilt rättssystem.

Lon Fullers första kriterium ställer krav på rättssystemets funktion. Här ställer sig Fuller frågan om ett rättssystem kan anses existera överhuvudtaget?⁸⁶ Vilket blir den första frågan att utreda. Som tidigare påpekats kommer även Calin Trenkov-Wermuths kriterium för rättssystemets fysiska beståndsdelar vägas in, detta för att skapa mer substans och inte enbart se till de teoretiska aspekterna. För att avgöra det första kriteriet måste man ta reda på;

- *Om ett stabilt rättssystem kan påträffas?*
- *Om en hierarkisk struktur kan anses existera inom det testade systemet?*

Genom att se till FN stadgans kapitel V kan man under dess artikel 23 konstatera hur organisationens form ser ut. Här förtydligas det att organet skall utgöras av totalt femton medlemmar där fem av dessa skall vara permanenta. De icke - permanenta medlemmarna tillsätts av generalförsamlingen⁸⁷ vilket till viss del kan ses som ett svar på en hierarkisk struktur. Att påstå att säkerhetsrådet skulle vara överställt generalförsamlingen vore dock ett felaktigt påstående eftersom båda dessa organ fungerar som underorgan till FN. Däremot finns det tecken som påvisar att en sådan struktur indirekt existerar, exempelvis det faktum att säkerhetsrådet är ett stängt organ medan generalförsamlingen står öppen för alla FN:s medlemmar. Generalförsamlingen har inte heller möjlighet att behandla ett ämne ifall säkerhetsrådet väljer att lyfta upp detta⁸⁸.

För att svara på huruvida det existerar stabila förutsättningar för rättssystemet måste man se till ifall säkerhetsrådet agerar inom ramen för sina

---

⁸⁷ Se FN stadgan kapitel V, artikel 23§1. I Evans, M.D., "Blackstone's International Law Documents" 8th Edition. Oxford: University Press 2009, s30.

⁸⁸ Schermers H.G. & Blokker., "International Institutional Law- Unity within Diversity", 4th Edition, Martinus Nijhoff Publishers: Netherlands, 2003. §417, s305. FN stadgan artikel 12§1 konstaterar här: "Under det att säkerhetsrådet i fråga om viss tvist eller visst sakläge fullgör de uppgifter som tillkomma det enligt denna stadga skall generalförsamlingen ej framlägga något förslag angående ifrågavarande tvist eller sakläge, med mindre säkerhetsrådet därom hemställer."

befogenheter. Resolution 1373 fastställer här en viktig innebörd då resolutionen konstaterar att säkerhetsrådet agerar under det mandat som finns i FN stadgans kapitel VII⁸⁹. Innebörden blir således att en direkt skyldighet att följa resolutionen uppstår i samband med den bindande karaktär som här påvisas⁹⁰. Utan förekomsten av kapitel VII skulle resolutionen inte vara mer än en rekommendation från säkerhetsrådets sida, vilket generellt men inte nödvändigtvis skulle innebära att resolutionen var en icke-bindande handling⁹¹. Här kan man konstatera att säkerhetsrådet agerar inom ramen för sina befogenheter samt att dessa befogenheter är stabila så länge ett kapitel VII mandat kan påträffas.

Eftersom man kan påträffa en viss strukturell hierarki samt konstatera att säkerhetsrådet i och med resolution 1373 handlar inom ramen för sina legislativa befogenheter kan man konstatera att det första kriteriet är uppfyllt.

Kriterium 2: Underlåtenhet att utge eller offentligt tillkännage de befintliga rättsreglerna.

Lon Fuller förtydligar vikten av att offentligt tillkännage de gällande rättsreglerna för att på så sätt skapa en praxis⁹². För att det andra kriteriet skall kunna anses uppfyllt måste man konstatera om;

- *Lagföringen presenterats offentligt?*
- *Man kan konstatera att subjekten kunnat ta del av lagföringen?*

Säkerhetsrådet är som tidigare noterat kapabla att anta bindande resolutioner under kapitel VII. Innebörden av att förtydliga detta i resolutionstexten är därför vitalt för att subjekten skall tolka handlingen rätt. Detta har också gjorts sett till resolution 1373:s inledande del, då det här tydligt framgår att: "[The Security

---

⁸⁹ SC/RES/1373 (2001) s1.

⁹⁰ Schermers H.G. & Blokker., "International Institutional Law- Unity within Diversity", 4th Edition, Martinus Nijhoff Publishers: Netherlands, 2003. §1323, s824-826.

⁹¹ Se "Recommendations" i Amerasinghe, C.F., "Principles of the institutional law of international organisations", 2th Edition. 2005, s175-176.

⁹² Fuller, L., "The Morality of law", Yale: University Press. 1964, s34.

Council] Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations”⁹³.

Så långt finns det inget hinder för att detta kriterium inte skulle kunna anses uppfyllt. Vidare kan man nämna det faktum att säkerhetsrådets resolutioner är offentligt publicerade (bland annat via en pressrelease⁹⁴) samt tillgängliga för allmänheten, vilket resulterar i att rättsäkerheten stärks ytterligare.

Säkerhetsrådets agerande kan således anses vara legitimt i kontext av kriterium 2. Vilket innebär att även detta kriterium är uppfyllt.

Kriterium 3. Oklar eller invecklad lagstiftning som ej kan tydas.

För att kunna anse att en lagstiftning är legitim krävs det att denna inte stöter på tolkningsproblem. Därför är det vitalt att lagstiftningen:

- *Är klar i sin form.*
- *Inte leder till tolkningsproblem.*

Resolution 1373 stöter på ett potentiellt tolkningsproblem när det kommer till dokumentets bindande kraft. I dokumenttexten existerar exempelvis begreppen *“Decides that all States shall”⁹⁵* och *“Calls upon all States to”⁹⁶*. Dessa två begrepp ter sig väldigt lika i både form och uttryck men har helt olika betydelse då begreppet *decides* har en bindande verkan inom kapitel VII⁹⁷ medan *calls upon* inte har någon bindande verkan, utan enbart är en rekommendation från säkerhetsrådets sida hur de anser att FN:s medlemsstater skall gå tillväga.

I relation till detta förtydligar Fullers teori att en legislativ handling måste vara tydlig för att kunna anses som legitim⁹⁸, vilket man kan argumentera kring i det berörda fallet.

Principen om bindande handlingar konstaterar att man i tolkningsutförandet måste kunna begripa huruvida den legislativa makten anser

---

⁹³ SC/RES/1373 (2001), S.1.

⁹⁴ Press Release SC/7158: <http://www.un.org/News/Press/docs/2001/sc7158.doc.htm>

⁹⁵ SC/RES/1373 (2001) s1.

⁹⁶ SC/RES/1373 (2001) s3.

⁹⁷ Se *“Binding acts”* i Amerasinghe, C.F., *“Principles of the institutional law of international organisations”*, 2th Edition. 2005, s172-175.

⁹⁸ Fuller, L., *“The Morality of law”*, Yale: University Press. 1964, s35.

sin handling som bindande eller ej⁹⁹. Enklast är det att se till hur den legislativa maktens befogenheter och praxis ser ut när det kommer till att anta handlingar med bindande verkan eftersom man utifrån detta kan konstatera om en handling vanligen har bindande form eller ej¹⁰⁰. Problematiken slutar dock inte här eftersom det inte existerar någon uttryckt tolkningsbestämmelse kring Internationella organisationers rekommendationshandlingar. Även om dessa handlingar vanligen tolkas med uppfattningen att de inte kan inneha någon bindande effekt¹⁰¹ gäller inte detta säkerhetsrådsrekommendationer.

The Corfu Case (1946) bekräftade att säkerhetsrådsrekommendationer kan få en bindande innebörd ifall de berörda staternas *opinio juris*¹⁰² i det specifika fallet anser att rekommendationen skall ses som bindande¹⁰³. I det nämnda fallet ansåg de berörda staterna att en bindande innebörd existerade vilket även var uppfattningen hos den internationella domstolen¹⁰⁴ (denna uppfattning avvisades dock vid ett senare tillfälle från en minoritet av internationella domstolens domare¹⁰⁵).

För att kunna finna ett svar på hur man i det berörda fallet skall tolka resolutionen får man istället se till tolkningsbestämmelserna i 1969 års Wienkonvention¹⁰⁶. Wienkonventionens artikel 5 bekräftar att internationella organisationers handlingar kan tolkas utifrån denna¹⁰⁷. Denna tolkningsprocess består av att se till i första hand vilket språkbruk som använts, utöver detta skall hänseende tas till traktatets sammanhang samt ändamål och syfte, slutligen skall man se till de supplementära tolkningsmedlen (vilket betyder förarbeten eller traktat av samma typ).

---

⁹⁹ Amerasinghe, C.F., "*Principles of the institutional law of international organisations*", 2th Edition. 2005, s172.

¹⁰⁰ Amerasinghe, C.F., "*Principles of the institutional law of international organisations*", 2th Edition. 2005, s173.

¹⁰¹ Schermers H.G. & Blokker., "*International Institutional Law- Unity within Diversity*", 4th Edition, Martinus Nijhoff Publishers: Netherlands, 2003. §1217, s765.

¹⁰² Med *Opinio juris* menas stateras folkrättsliga övertygelse.

¹⁰³ I relation till *The Corfu Channel Case* klargjordes det att säkerhetsrådets rekommendationer kan ha bindande innebörd. Se *ICJ: Corfu Channel Case* (1947): <http://www.icj-cij.org/docket/index.php?p1=3&p2=3&k=cd&case=1&cod e=cc&p3=0>

¹⁰⁴ Amerasinghe, C.F., "*Principles of the institutional law of international organisations*", 2th Edition. 2005, s176.

¹⁰⁵ Amerasinghe, C.F., "*Principles of the institutional law of international organisations*", 2th Edition. 2005, s177.

¹⁰⁶ Wienkonventionen är det folkrättsliga instrumentet för tolkning av traktat.

¹⁰⁷ Se Wienkonventionen om traktaträtten (1969) artikel 5, s2.

Språkbruket är som sagt till viss del problemfyllt eftersom det kan tolkas som att hela resolutionen är bindande. Inte heller resolutionens ändamål och syfte ger några klara svar då resolutionstextens innebörd när det kommer till de båda uttrycken är alldeles för närliggande. Sett till tidigare resolutioner såsom exempelvis resolution 1368 kan man dock konstatera att begreppet *decides* här inte existerar i texten, eftersom resolution 1368 inte heller är av bindande karaktär kan man således konstatera att det enbart är begreppet *decides* som innebär en bindande verkan. Självklart kan dock stater precis som i det ovan nämnda *Corfu case* själva välja att tolka hela resolutionen som bindande om de så själva vill.

Sett till det tredje kriteriet stöter man här på ett tolkningsproblem, dock kan man relativt enkelt via wienkonventionens bestämmelser få klarhet kring detta problem vilket innebär att det även här kan påvisas att kriterierna är uppfyllda.

Kriterium 4. En motsägelsefull lagstiftning, där det exempelvis finns krav vilka subjekten inte kan påverka

För att kunna fastställa det fjärde kriteriet får man se till huruvida:

- *Man kan man finna ologiska kriterier inom lagstiftningen?*
- *Lagstiftningen Ställer omöjliga krav på dess subjekt?*

För att kunna avgöra ifall resolution 1373 kan anses som motsägelsefull krävs det att man ser till resolutionens funktionalitet. Enligt Fuller innebär en motsägelsefull lagstiftning att dess subjekt får svårigheter att veta hur de skall förhålla sig gentemot lagen¹⁰⁸. Resolution 1373 tydliggör att terrorhandlingar är ett hot mot internationell fred och säkerhet¹⁰⁹ samt fastställer en rad åtgärder vilka enligt resolutionens bindande innebörd måste antas av FN:s medlemstater¹¹⁰. Detta görs dock utan att någon definition av internationell terrorism är för något

---

¹⁰⁸ Fuller, L., *“The Morality of law”*, Yale: University Press. 1964, s36.

¹⁰⁹ “[The Security Council] *Reaffirming further* that such acts, like any act of international terrorism, constitute a threat to international peace and security”. Se SC/RES/1368 (2001) s1.

¹¹⁰ Bland dessa åtgärder kan nämnas: Frysandet ekonomiska tillgångar för misstänkta terrorister, hindra dessa att förflytta sig mellan stater samt en lagföring av dessa. Se S/RES/1373 (2001) s2.

ges¹¹¹, Faktum är att ingen legal¹¹² definition av detta begrepp existerar, varken i resolutionstexten eller inom folkrätten i stort¹¹³. En annan viktig innebörd är det faktum att den främsta anledningen till att resolutionen kunde accepteras låg i att FN:s medlemstater inte behövde definiera begreppet terrorism¹¹⁴. Exempelvis hade flertalet av FN:s medlemstater andra uppfattningar om vad internationell terrorism är jämfört med säkerhetsrådets uppfattning¹¹⁵.

Trots denna problematik kan man konstatera att resolutionen varit ett viktigt bidrag till folkrätten när det kommer till förhållningen gentemot internationella terroristhandlingar¹¹⁶. Man kan därför konstatera att trots resolutionens ologiska innebörd av att kriminalisera ett oklart begrepp har ändå ingen egentlig kritik riktats mot detta.

För att kunna mäta om resolution 1373 ställt omöjliga krav på dess subjekt behöver man se hur resolutionens implementering sett ut. Eftersom det inte finns plats att ta upp vart och en av medlemstaternas implementeringsprocesser har det här valts att se till hur EU gått tillväga, då de binder större delen av de europeiska staterna. Implementering ledde till flera problem hos medlemstaterna där det framförallt kom att handla om frysningen av tillgångar, Detta ledde till att flera fall togs upp utav EU här bör bland annat *Kadi case* och *Al Barakaat case* nämnas.

Fallet *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v Council of the European Union nr 228/02* ledde till att en översyn av resolutionens implementering gjordes¹¹⁷. Både *Kadi* och *Al Barakaat* fallen kan här användas då

---

¹¹¹ Rosand, E., "The UN response to the evolving threat of global terrorism: institutional reform, rivalry, or renewal?" se Danchin, P.G. & Fischer, H., "United Nations Reform and the New Collective Security". Cambridge: University press, 2010, s257.

¹¹² Internationella förhållningsätt är inte att likställa med exempelvis bindande traktat. Nationellt bindande traktat är inte funktionella inom folkrätten.

¹¹³ Rosand, E., "The UN response to the evolving threat of global terrorism: institutional reform, rivalry, or renewal?" se Danchin, P.G. & Fischer, H., "United Nations Reform and the New Collective Security". Cambridge: University press. 2010, s253.

¹¹⁴ Telhami, S., *Conflicting Views of Terrorism Symposium: Terrorism: The Legal Implications of the Response to September 11, 2001*
se: http://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/cintl35&div=27&g_sent=1#594

¹¹⁵ Telhami, S., *Conflicting Views of Terrorism Symposium: Terrorism: The Legal Implications of the Response to September 11, 2001*
se: http://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/cintl35&div=27&g_sent=1#594

¹¹⁶ Wilkinson, P., "Terrorism versus Democracy" 2th Edition London: Routledge 2006, s171.

¹¹⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62002A0228:EN:HTML>

även de legat uppe i dåvarande EG domstolen. Dock är det ovan nämnda målet det mest centrala eftersom det var ett centralt steg i vägen mot lagändringar inom EU.

I målet konstaterades det att frysningar av tillgångar inte fick ske utan en giltig motivering, vilket tidigare inte varit nödvändigt. Detta motiverades på följande vis: ”*all applications must indicate the subject-matter of the proceedings and include a brief statement of the grounds relied on. The information given must be sufficiently clear and precise to enable the defendant to prepare his defence*”¹¹⁸. Tack vare *Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran* fallet kunde man således konstatera att felaktigheter inom resolution 1373:s implementering existerade eftersom en tydlig motivering för rättsliga beslut måste ges samt möjligheten för subjektet att framföra synpunkter på beslutet¹¹⁹.

Utifrån metodens fjärde kriterium kan man här konstatera att det faktiskt existerar en bristande legitimitet. Enligt Fullers teori är innebörden av ovanstående fall så pass grovt felaktiga att de inte kan anses som annat än ett misslyckande från säkerhetsrådets sida. Ett rättssubjekt måste enligt den testade metoden ha tillgång till varför en dom sker samt på vilka grunder subjektet befins skyldigt, det skall också existera en rätt att överklaga ett beslut. Det ologiska i att hemlighålla lagstiftningen innebär enligt metoden således att ett misslyckande per automatik innefinns¹²⁰. Vilket Fuller också konstaterar i det faktum att det inte är legitimt att dömas för något man ej tillåts känna till¹²¹.

En lagstiftning som är retroaktiv eller avvikande när det kommer till prövning.

För att fastställa denna fråga krävs det att man ser till den aktuella tidsramen samt de beslut som fattas inom denna. Därför kommer uppsatsens frågor kretsa kring:

- Utifall ett beslut har kunnat fattas inom skälig tid?
- Har subjekten haft tillgång till en enhetlig lagstiftning i förväg?

Med tanke på FN stadgans bestämmelser vilka uttrycker att säkerhetsrådets beslut

---

¹¹⁸ NR 176. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62002A0228:EN:HTML>

¹¹⁹ <http://www.sweden.gov.se/sb/d/10861/a/109419>

¹²⁰ Fuller, L., “*The Morality of law*”, Yale: University Press. 1964, s35.

¹²¹ Fuller, L., “*The Morality of law*”, Yale: University Press. 1964, s35.

skall fattas snabbt och effektivt¹²² är det svårt att argumentera för att detta inte skulle ha skett. Resolution 1373 antogs den 28 september 2001 vilket var knappt två veckor efter händelserna under 11 september. För att stärka detta kan man se till säkerhetsrådets föreliggande resolution 1368 vilken är av underbyggande karaktär. Denna resolution togs redan dagen efter 11 september vilket får ses som ett snabbt inskridande av säkerhetsrådet, speciellt med tanke på att man behandlar ett ”nytt” område inom folkrätten.

Huruvida lagföringen varit enhetlig samt tillgänglig för subjekten i förväg går det dock att argumentera om. Eftersom säkerhetsrådets resolution 1373 är den första i sitt slag innebär detta att någon tidigare lagföring i realiteten inte existerar. Men då säkerhetsrådet tidigare antagit rekommendationer inom detta område kan man här argumentera för att medlemstaternas insikter kring säkerhetsrådets förhållningsätt ändå existerar. Detta även om rekommendationerna enbart kan anses som så kallad *soft law*¹²³ vilket inte medför några rättsliga skyldigheter att följa besluten. Med detta kan man anse att en enhetlighet kunnat påvisas samt att subjekten kan anses haft kunskap om hur lagen ter sig.

---

¹²² FN stadgan 24§1

¹²³ Begreppet *Soft law* innebär beslut vilka är av icke-bindande karaktär. Denna lagföring har dock enligt de sedvanerättsliga reglerna möjlighet att anta bindande form vid ett senare tillfälle. Se exempelvis: Dixon, M., “*Textbook on International Law*”, 6th Edition. Oxford: University press 2007. s50.

5 Slutsats

Denna uppsats vilar på hypotesen att internationella organisationer tenderar att se världen ur samma perspektiv som dess grundande (eller dominerande stater), vilket medför en problematik ifall staternas perspektiv är realistiskt medan organisationens syfte är av annan karaktär. Säkerhetsrådets legislativa befogenheter har sedan organisationens grundande aktiverats enbart när ett hot mot freden kunnat upptäckas. Detta framförallt beroende på den problematik som finns kring staters folkrättsliga suveränitetsprincip.

I och med resolutionerna kring exempelvis massförstörelsevapen och internationella terrorishandlingar uppvisar säkerhetsrådet här en ny beteende form där deras agerande kommit att, visserligen fungera rent legalt sett men samtidigt i teorin stött på problem.

Uppsatsen ställde sig i avsnitt 1.3 två huvudfrågor vilka det sedermera har redogjorts för. Detta avslutande kapitel kommer att diskutera ifall de två problemformuleringarna har kunnat uppnås, samt vad utfallet av dessa två frågor blivit. Dessa två huvudfrågorna var:

- *Hur ser säkerhetsrådets möjligheter ut när det kommer till att agera på rättsliga vägnar, kan dessa möjligheter liknas vid de befogenheter som finns hos rättsliga organ?*
- *Kan de rättsliga befogenheterna hos säkerhetsrådet anses legitima utifrån Lon Fullers teori om den rättsliga moraliteten?*

5.1 Hur ser säkerhetsrådets möjligheter ut när det kommer till att agera på rättsliga vägnar, kan dessa möjligheter liknas vid de befogenheter som finns hos rättsliga organ?

Säkerhetsrådets möjligheter att agera på rättsliga vägnar kommer från dess stadga vilken under kapitel V talar om de befogenheter som existerar. Utöver detta har säkerhetsrådet också förutsättningar att använda sig utav doktrinen om funktionella befogenheter.

Detta ger Säkerhetsrådet förutsättningar att upprätta fristående organ med rättslig kapacitet, tack vare den internationella domstolens utlåtanden om att doktrinen om funktionella befogenheter är giltiga för säkerhetsrådet. Eftersom dessa fristående organ inte styrs av säkerhetsrådet när det kommer till dömande och utförande kan man dock inte argumentera för att upprättandet av dessa organ vore detsamma som att säkerhetsrådet agerar som rättsligt organ, annat än vid upprättandet.

Sett till stadgan kan säkerhetsrådet agera med rättsligt bindande verkan i de fall rådet själva känner för detta, när detta följaktligen sker görs det under det mandat som existerar i FN stadgans kapitel VII vilket som sagt tvingar FN:s medlemmar att respektera och följa beslutet. Således agerar här säkerhetsrådet med samma typ av legislativa makt som existerar hos korrekt utformade rättsliga organ. Innebörden är därför att säkerhetsrådet har möjligheten att agera som ett legislativt organ under förutsättningen att den legislativa handlingen faller inom befogenheterna för internationell fred och säkerhet.

Dock är det säkerhetsrådet själva via artikel 24 samt artikel 25 som avgör när detta inträffar. Vilket innebär att dess legislativa befogenheter i teorin kan beröra vilket ämne som helst så länge samtliga dess 5 medlemmar kan enas om detta. Med detta som bakgrund kan man konstatera att säkerhetsrådet har möjligheten att agera som ett legislativt organ, vilket innebär att de faller inom ramen för den metod som uppsatsens andra del väljer att testa

5.2 Kan de rättsliga befogenheterna hos säkerhetsrådet anses legitima utifrån uppsatsens metod?

Sett till uppsatsens metod ställer denna metod krav på att man mäter hur väl en legitimitet kan anses existera. Vikten av denna legitimitet är enligt Fuller vital för att man skall kunna fastställa om det testade systemet har brister i sin form. Sjäklart kan ett system fungera utan att den benämnda legitimiteten existerar, men får då problem att anses som fungerande i sin helhet, då det enligt rättsteorin hör samman att legalitet och legitimitet existerar i samma fält.

Sett till säkerhetsrådets resolution 1373 finner man flera punkter där säkerhetsrådets legitimitet kan utmanas. Men eftersom Fuller påpekar vikten av att inte försöka uppnå en perfektion genom metoden, utan enbart försöka se ifall det existerar några grova misslyckanden i det testade systemet kan det enligt den testade modellen enbart anses existera ett misslyckande utifrån resolution 1373.

Innebörden av att varken definiera begreppet man kriminaliserar eller låta de berörda subjekten ta del av utredningen kan inte annat än anses som en handling utan legitimitet. Speciellt inte när detta uttryckligen benämns av Lon Fuller då denne talar om hur; ”...[it is unpleasant if] one’s case [is] decided by rules when there was no way of knowing what those rules were”¹²⁴.

Utöver det misslyckade kriteriet finns det flera mindre brister inom resolution 1373, här kan exempelvis nämnas de potentiella tolkningsproblem som kan uppstå i och med resolutionens ord val. Dessa är dock inte av samma klara karaktär som kriterium fyra. Och kan därför enligt den testade modellen inte anses som bristande i sin legitimitet.

---

¹²⁴ Fuller, L., “The Morality of law”, Yale: University Press. 1964, s35.

5.3 Avslutande reflektion

Om denna teori skulle ses ur ett annat perspektiv, det vill säga ur exempelvis ett, positivistiskt eller historistiskt perspektiv ett annorlunda utfall kunna fastställas. Samma sak kan sägas om metoden hade använts på andra säkerhetsrådsresolutioner. Anledningen till att valet föll på resolution 1373 är det intressanta i faktumet att det är upp till säkerhetsrådet själva att avgöra när ett hot mot freden inträffat, och därigenom är det intressant att belysa detta så kallade nya sätt att bemöta nya hot från säkerhetsrådets sida. Att använda sig utav en metod vilken är hämtad ur en av flera existerande teorier kan även det skapa förutsättningar vilka kan ge ett osäkert svar, till trots har metoden använts i tidigare forskning och man kan argumentera för att en metod vilken överlevt ett halvt sekel av nytolkningar bör ändå ses som relevant.

Slutligen kan konstaterandet ställas att rättsteoretiska metoder är funktionella när det kommer till att avgöra en definition av begreppet legitimitet även om det som alltid är kontroversiellt att använda en sådan teori inom den oftast diffusa folkrätten.

6 Referenser

Akande, Dapo., "*International Organizations*", se M.D. Evans, "*International Law*", 2th Edition. Oxford: University press 2007.

Alvarez, J.E., "*International Organizations As Law-Makers*" New York: Oxford University Press, 2005.

Amerasinghe, Chittharanjan. Felix., "*Principles of the institutional law of international organisations*" Cambridge: University Press 2005.

Archer, C., "*International Organisations*", Routledge: Publishers. 2001.

Cassese, Antonio., "*International Law*" 2th Edition. Oxford: University press 2005.

Crawford, J., "*The Nature and Forms of International Responsibility*", se Evans, M.D., "*International Law*", 2th Edition. Oxford: University press 2007.

Dixon, M., "*Textbook on International Law*", 6th Edition. Oxford: University press 2007.

Donnelly, J., "*Realism*" se Burchill, S, med flera., i "*Theories of International Relations*" 2th Edition. Palgrave: Macmillan 2005

Dunne, T; Schmidt, B.C., "*Realism*" se Baylis, J, med flera., i "*The Globalisation Of World Politics*", 4th Edition. Oxford: University press 2008.

Evans, M.D., "*Blackstone's International Law Documents*" 8th Edition. Oxford: University Press 2009,

FN stadgans texter, se Mahmoudi, Said., *"Folkrättsliga texter"* Stockholm :
Norstedts juridik 2008.

Frivilligorganisationernas fond för mänskliga rättigheter., *"Konventionssamling i
mänskliga rättigheter och humanitär rätt"*, Andra upplagan. Norstedts Juridik AB 2004.

Fuller, Lon., *"The Morality of law"* New Haven: Yale University 1964.

Goldstein, J.S., *"International relations"* 9th Edition. Pearson by Kendallville:
Courier Corporation 2010.

Gray. C., *"International Law and the Use of Force"* 3th Edition. Oxford:
University press 2008, s254-255.

Holzgreffe, J.L., *"The Humanitarian Intervention Debate"* i *"Humanitarian
Intervention – Ethical, Legal, and Political Dilemmas"* Cambridge: University Press
2003, s35

Klabbers, J., *"An Introduction to International Institutional Law"* 2th Edition.
Cambridge: University Press. 2009.

Klabbers, J., *"Reflections on the politics of institutional reform"* se Danchin,
P.G. & Fischer, H., *"United Nations Reform and the New Collective Security"*.
Cambridge: University press.

Linderfalk, U., *"statsansvar" i "Folkrätten i ett nötskal"* Danmark: Narayana Press:
2006.

Neff, S.C., *"A short history of International Law"*, se Evans, M.D., *"International
Law"*, 2th Edition. Oxford: University press 2007, s47-48.

Pease, K-K.S., "*International Organizations: Perspectives On Global Governance*" 3th Edition. New Jersey: Pearson Prentice Hall. 2008.

Rosand, E., "*The UN response to the evolving threat of global terrorism: institutional reform, rivalry, or renewal?*" se Danchin, P.G. & Fischer, H., "*United Nations Reform and the New Collective Security*". Cambridge: University press.

Schermers, Henry. G. & Blokker, N.M., "*International Institutional Law- Unity within Diversity*" 4th Edition, Martinus Netherlands: Nijhoff Publishers:, 2003.

Shawn, M.N., "*International Law*", 5th Edition. Cambridge: University press 2003.

Trekov-Wermuth, Calin., "*United Nations Justice – Legal and judicial reform in governance operations*" New York: United Nations University 2010.

Ulfstein, G., "*Institutions and Competences*", i Klabbers, J., Ulfstein, G., Peters, A., "*The Constitutionalization of International Law*" Oxford: University press. 2009.

Wilkinson, P., "*Terrorism versus Democracy*" 2th Edition London: Routledge 2006.

Rättsfall & Övrigt otryckt material

Artiklar:

Telhami, S., *Conflicting Views of Terrorism Symposium: Terrorism: The Legal Implications of the Response to September 11, 2001* se: http://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/cintl35&div=27&g_sent=1#594

ICJ: Certain Expenses Case (1962) <http://www.icj-cij.org/docket/files/49/5259.pdf>

ICJ: Corfu Channel Case (1947): <http://www.icj-cij.org/docket/index.php?p1=3&p2=3&k=cd &case= 1&code=cc&p3=0>

ICJ: Effects of awards of compensation made by the United Nations Administrative Tribunal,(1953) <http://www.icj-cij.org/docket/files/21/2125.pdf>.

ICTY: Prosecutor v. Dusko Tadic, (1995): http://www.icty.org/x/cases/tadic/tjug/en/991111_Tadic_summary_en.pdf.

Case T-228/02 Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v Council of the European Union: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62002A0228:EN:HTML>

SC/RES/1373 (2001), Press Release SC/7158:
<http://www.un.org/News/Press/docs/2001/sc7158.doc.htm>

SC/RES/1373 (2001) <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N01/533/82/PDF/N0153382.pdf?OpenElement>

<http://www.sweden.gov.se/sb/d/10861/a/109419>